

Nätverk för fri europeisk journalistik

Utkast till stadgar

Nätverk av europeiska medieorganisationer och yrkesverksamma med följande syften:

Kort sikt

- Dela information och kunskap för att stärka medlemmarna individuellt
- Göra aktuell information och kunskap lättare och snabbare att få tillgång till
- Bli ett nätverk i hela Europa av kollegor med samma professionella journalistiska attityd och arbetsmetoder
- Att tillsammans bli starkare mot påtryckningar utifrån och uppifrån
- Kunna ha regelbunden kontakt över hela Europa med likasinnade kollegor
- Bryta ner journalistiska gränser inom Europa
- Leta efter nya sätt att överleva ekonomiskt utan att förlora oberoendet
- Erbjuder en plats för journalistutbildning
- Samarbeta kring frågor och teman och sätta dem på agendan

Längre sikt

- Etablera en ny och oberoende europeisk pressbyrå
- Bygga ett skal runt nätverket av andra yrkesgrupper som kan stödja organisationen och dess medlemmar i olika situationer. Det kan handla om jurister, skattespecialister, språkspecialister, rese- och logiorganisationer, IKT-specialister, hårdvaruleverantörer, förläggare och så vidare.

Nätverkets mål är att uppmuntra oberoende informationsförmedling för att utveckla läsarnas/tittarnas/lyssnarnas kritiska sinne, inte att främja någon särskild ideologi. Nätverket föredrar reflektion framför tro, argument framför tro.

Motto

Frihet är alltid de oliktankandes frihet - Rosa Luxemburg

Guide

- Münchenstadgan

https://nl.frwiki.wiki/wiki/Charte_de_Munich

- Bordeaux-koden

https://www.wikiwand.com/nl/Code_van_Bordeaux

Varför nätverk Parrhesia?

Journalistiken i västvärlden har förlorat sin roll som kontroll av makten.

Som ett resultat av den dominerande sociala och politiska ideologin nyliberalism och den därmed sammanhängande kommersialiseringen av många områden i västvärlden har många tidigare oberoende journalistiska företag omvandlats till medieföretag och hamnat i händerna på de mäktiga och rika. Dessa nya ägare använder medierna för att upprätthålla och förstärka sin egen makt och rikedom. Journalistikutbildningarna har också degenererat till yrkesutbildningar där man utbildar anställda på medieföretag, inte där man lär ut fri och oberoende journalistik. Att vara journalist har blivit ett jobb med lön och status, inte ett kall eller ett arbete utifrån inre motivation eller övertygelse.

En journalist (m/f) är en vanlig människa av kött och blod och har också sin roll i samhället. Det innebär ofta att han har familj, hus och in-teckning och behöver generera en inkomst för det. Genom att ta emot "lön för arbete" som anställd av ett medieföretag ger de faktiskt och i grunden upp en del av sitt journalistiska oberoende. Därmed kränker detta i grunden den fullständiga journalistiska friheten. Allt detta i enlighet med ordspråket: "Vems bröd du äter, vems ord du talar".

På grund av pengarnas betydelse, kostnads- och intäktsanalyser och intäktsmodeller fattas beslut om vilka ämnen som det skrivs om och vilka som inte skrivs om, vilka åsikter som finns, vilka länder som är positiva och vilka som är negativa och så vidare. Detta främjar inte objektivitet utan ägarnas intressen.

Denna situation har lett till att journalisterna instrumentaliseras av makthavarna: de stora kapitalförvaltarna, de icke-statliga organisationerna, PR-konglomeraten, storföretagen (big tech, big data, big pharma, big money etc.), kort sagt den transnationella eliten av oligarker. Politik och medier är köpta och påverkade av dem (föreskrivet innehåll i utbyte mot ekonomiska incitament) och är därför inte längre oberoende. De tjänar inte längre de fria människorna mot regeringarnas makt.

Det finns inte längre någon demokrati. I en väl fungerande demokrati bör det faktiskt finnas en möjlighet att bli ordentligt informerad. Man bör få god information från alla möjliga olika källor. Det är vad människor behöver för att fatta bra beslut, till exempel om vem eller vilket parti de ska rösta på.

Det mest kända exemplet är coronakrisen, där grupper har använt sin makt för att få mer makt, till exempel WHO och nationella regeringar, eller för att tjäna mer pengar, till exempel Big Pharma och GAMAM (Google, Amazon, Meta, Apple, Microsoft).

Under de senaste åren har flera grupper sett dagens ljus som på olika sätt (papper, internet, radio, TV) har försökt göra en annan röst hörd. Innehållet i många av dessa kanaler har uppenbarligen visat sig vara oönskat, eftersom censuren ökar hand i hand, den senaste prestationen är lagen om digitala tjänster (DSA), som trädde i kraft den 25 augusti 2023. Genomförandet av denna lag ligger i händerna på Europeiska kommissionen och särskilda samordnare.

Yttrandefriheten i Europa är med andra ord under stark press. Det blir allt svårare för journalister att arbeta fritt. Att etablera ett nätverk kan bidra till att stärka varandra, ta sig ur trycket och ge journalistiken tillbaka sin roll som övervakande makt och som elitens lus.

Från och för vem

Nätverket är avsett för europeiska organisationer som bedriver journalistik och som ansluter sig till ovanstående vägledande princip och som också har beprövat erfarenhet av att gå emot det nuvarande mainstream-narrativet.

Både journalister som arbetar självständigt och journalistiska organisationer kan bli en del av nätverket.

Paresia är ett initiativ av Kairos (BE) och De Andere Krant (NL) som bjuder in alla fria oberoende journalistiska organisationer i Europa att ansluta sig.

Namnet Paresia

Parrhesia står för att våga tala offentligt om en obekväm sanning.

Med Michel Foucaults ord: *"Mer specifikt är parrhesia en verbal aktivitet där en talare uttrycker sin personliga relation till sanningen och riskerar sitt liv eftersom han ser det som en plikt att tala sanning för att omvända eller hjälpa andra till det bättre (liksom sig själv). I parrhesia använder talaren sin frihet och väljer öppenhet i stället för övertalning, sanning i stället för lögn eller tystnad, dödsrisk i stället för livskvalitet och säkerhet, kritik i stället för smicker och moralisk plikt i stället för egenintresse och moralisk apati."*

Det preliminära arbetsnamnet Paresia valdes för att det är en kort term från antik grekiska, vilket gör att man undviker översättningsproblem. Målet är att låta varje person arbeta och kommunicera med andra européer på sitt eget språk i så stor utsträckning som möjligt. Det är inte aktuellt att välja ett allmänt arbetspråk för nätverket, eftersom ett europeiskt nätverk förutsätter en europeisk mångfald där språket är en viktig del.